# DİJİTAL EBEVEYNLİK VE DİJİTAL İSTİSMAR

**Erdinç ÖZTÜRK**
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Anabilim Dalı
erdincerdinc@hotmail.com
ORCID ID: 0000-0003-1553-2619

**Görkem DERİN**
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Anabilim Dalı
gorkem.derin@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-9527-3110

**Özet**

Dijital çağın ve ağ toplumunun dissosiyojen dinamikleri, ailelerin disfonksiyonel bir yönelimde hareket etmesine ve ebeveynlerin çocukları üzerindeki denetimlerini ve kontrollerini belirgin ölçüde kaybetmesine neden olmaktadır. Günümüzde aktüel hayatlarının önemli bir bölümünü teknolojik cihazlar ile geçiren dijital aile modelindeki ebeveynler, çocuklarına hem aile içerisindeki hem de dışarıdaki kuralları ve sınırları öğretmekte hem de onların bireysel gelişimlerini takip etmekte sorun yaşamaktadırlar.[1,2] Yanlış çocuk yetiştirme stilleri ile karakterize dijital aile modelinde anne ve baba, çocuklarını belirli ölçüde fiziksel, maksimal ölçüde ise duygusal açıdan ihmal etmekte ayrıca onları dışarıdan gelebilecek travmatik yaşantılara karşı korumakta da başarısız olabilmektedir.[1-5] Anne-babalar, ev ortamında büyük oranda teknolojik cihazlara ve bu cihazların kullanımlarına sınır koyamadıkları için bu ebeveynlerin çocukları da kendileri gibi sosyal medya, internet ve oyun bağımlısı olabilmektedir hatta, onlar bu bağımlılıkların yanı sıra dijital ağ platformlarındaki ruhsal açıdan zarar verici nitelikteki paylaşımlara maruz kalarak "*dijital istismar*"ı deneyimleyebilmektedir.[1,2] Dijital istismarın sık yaşantılandığı dijital aile modelinde çocuklar, ebeveynlerinin ihmal ve şımartma odaklı yanlış çocuk yetiştirme stillerinin etkisiyle genellikle kendi dijital hayatlarını fonksiyonel şekilde organize edememektedir. Öztürk'ün, "*Dijital iletişim ağları ile sosyal medya uygulamalarını bir ödül ve ceza sistemi olarak kullanan ebeveynler, kendi öz çocuklarını net bir şekilde duygusal olarak istismar etmektedirler*." ifadesi dijital teknolojilerin anne-babalar tarafından yanlış kullanımına işaret etmektedir. Dijital istismarın en temel belirleyicileri arasında bir disfonksiyonel iletişim stili ve yanlış çocuk yetiştirme stili olarak değişken oranlı kural ve kuralsızlıklar ile şımartılma gelmektedir. Ebeveynler tarafından yoğun bir şekilde uygulanan değişken oranlı kural ve kuralsızlıklar ve şımartılma, aile içerisinde iletişimlerin hem instabil bir zeminde kurulmasına hem de güven ve istikrardan uzak disfonksiyonel bir zeminde ilerlemesine neden olmaktadır.[1-3] Dijital aile modelindeki ebeveynlerin çocuklarının bir dijital istismar mağduru ya da kurbanı olmamaları adına ilk önce kendilerinin fonksiyonel bir şekilde teknolojik cihazları kullanmaları gerekmektedir. Dijital ağ platformlarını kişisel gelişim, eğitim ve kariyer yöneliminde ideal bir şekilde kullanan anne ve babaların, çocuklarını da bu cihazları optimal düzeyde ve adaptif bir şekilde kullanmaları konusunda hem eğitmeleri hem de yönlendirmeleri temel bir gerekliliktir.[2,6-8]

**Anahtar Kelimeler:** Dijital aile; dijital ebeveynlik; dijital istismar; disfonksiyonel aile

**Kaynaklar**

1. Öztürk, E. (2021). Disfonksiyonel Aile Modellerinden Fonksiyonel Aile Modeline: "Doğal ve Rehber Ebeveynlik Stili". Öztürk E, editör. Aile Psikopatolojisi. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. p.1-39.
2. Öztürk, E. (2022). Dysfunctional generations versus natural and guiding parenting style: Intergenerational transmission of trauma and intergenerational transfer of psychopathology as dissociogenic agents. Medicine-Science, 11(2), 886-904.
3. Öztürk, E. (2020). Travma ve Dissosiyasyon: Psikotravmatoloji Temel Kitabı. 2. Baskı. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevi. p.1-33.
4. Öztürk, E. (2020). Siber Toplumlar ve Siber Hayatlar: Dissosiyojen Bir Ajan olarak Dijital İletişim Ağları. Öztürk E, editör. Siber Psikoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. p.1-13.
5. Öztürk E. Psikotarih, Travma ve Dissosiyasyon: Çocukluk Çağı Travmaları, Savaşlar ve Dissosiyasyonun Anamnezi. Öztürk E, editör. Psikotarih. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri; 2020b. p.1-21
6. Öztürk, E. (2022). Dissoanaliz ve Psikotoplumsal Bilinç Alyansı Kuramı: İnkar Travması ve Dissosiyatif Yansıtımlı Kimlik Geçişi. Öztürk E, editör. Psikotravmatoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. s.1-40.

7. Öztürk, E. (2022). Modern Psikotravmatoloji. Öztürk E, editör. Psikotravmatoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. s.41-69.
8. Sherman, R. O., & Cohn, T. M. (2020). Embracing digital minimalism: Reduce technology use to reduce anxiety and increase productivity. American Nurse Journal, 15(10), 32-35.

## DIGITAL PARENTING AND DIGITAL ABUSE

**Abstract**

The dissociative dynamics of the digital age cause families to act in a dysfunctional direction, and parents to lose their control and supervision over their children significantly. Today, parents in the digital family model, who spend a significant part of their actual lives with technological devices, have problems in teaching their children the rules and boundaries both inside and outside the family and following their psychosocial development.1,2 In the digital family model characterized by negative child-rearing styles, parents neglect their children physically to a certain extent, and emotionally to a maximal extent, and may fail to protect them against traumatic experiences that may come from outside.1-5 Since parents cannot limit the use of technological devices and the use of these devices in the home environment, the children of these parents can be addicted to social media, internet and games like themselves. In addition to these addictions, they can experience "digital abuse" by being exposed to psychologically damaging posts on digital network platforms.1,2 In the digital family model, where digital abuse is frequently experienced, children are generally unable to organize their digital lives in a functional way due to their parents' negative parenting styles focused on neglect and pampering. Öztürk's "Parents who use digital communication networks and social media applications as a reward and punishment system clearly abuse their own children emotionally." statement points to the misuse of digital technologies by parents. Among the most basic determinants of digital abuse, there is a dysfunctional communication style and a negative child-rearing style, as a pampering and variable rate rules and non-regulations. Variable-rate rules and non-regularities and pampering, which are intensely applied by the parents, cause the communication within the family to be established on an unstable ground and to progress on a dysfunctional ground far from trust and stability.1-3 Parents in the digital family model must first use technological devices in a functional way so that their children do not become victims of digital abuse. It is a basic requirement for parents, who ideally use digital network platforms for personal development, education and career orientation, to both educate and guide their children to use these devices optimally and adaptively.2,6-8

**Keywords:** Digital family; digital parenting; digital abuse; dysfunctional family

**References**

1. Öztürk, E. (2021). Disfonksiyonel Aile Modellerinden Fonksiyonel Aile Modeline: "Doğal ve Rehber Ebeveynlik Stili". Öztürk E, editör. Aile Psikopatolojisi. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. p.1-39.
2. Öztürk, E. (2022). Dysfunctional generations versus natural and guiding parenting style: Intergenerational transmission of trauma and intergenerational transfer of psychopathology as dissociogenic agents. Medicine-Science, 11(2), 886-904.
3. Öztürk, E. (2020). Travma ve Dissosiyasyon: Psikotravmatoloji Temel Kitabı. 2. Baskı. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevi. p.1-33.
4. Öztürk, E. (2020). Siber Toplumlar ve Siber Hayatlar: Dissosiyojen Bir Ajan olarak Dijital İletişim Ağları. Öztürk E, editör. Siber Psikoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. p.1-13.
5. Öztürk E. Psikotarih, Travma ve Dissosiyasyon: Çocukluk Çağı Travmaları, Savaşlar ve Dissosiyasyonun Anamnezi. Öztürk E, editör. Psikotarih. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri; 2020b. p.1-21
6. Öztürk, E. (2022). Dissoanaliz ve Psikotoplumsal Bilinç Alyansı Kuramı: İnkar Travması ve Dissosiyatif Yansıtımlı Kimlik Geçişi. Öztürk E, editör. Psikotravmatoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. s.1-40.
7. Öztürk, E. (2022). Modern Psikotravmatoloji. Öztürk E, editör. Psikotravmatoloji. 1. Baskı. Ankara: Türkiye Klinikleri. s.41-69.
8. Sherman, R. O., & Cohn, T. M. (2020). Embracing digital minimalism: Reduce technology use to reduce anxiety and increase productivity. American Nurse Journal, 15(10), 32-35.